

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordens Mythologi eller Sindbilled-Sprog historisk-poetisk udviklet og oplyst

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 190. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1832_503A-txt-shoot-idm5229.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

At det især er gamle Viser, Saxo, til Stærk-Odders Död, har fulgt, seer Man strax, ventelig efter det gamle Ord-Sprog, *Anders Vedel* anfører, at alle Æventyr er Lögn men *alle Viser sande*, og naar vi betænke, hvor Man fandt *Kæmpe-Viserne* i det Sextende Aarhundrede, maa Man nødvendig slutte, at hvor de fleste Old-Kvad fandtes i det Tolvte og Trettende, var i *Danne-Kvindens egen Mund**Selv de gamle Opskrifter af Kæmpe-Viserne er, til Mændenes Skam og Kvindernes Ære, alle, saavidt jeg veed, med Fruentimmer-Hænder, saa dem har vi skrevet med vor Sösters Fingre, og det er da i sin Orden, at Saxo i det Höieste, hvad Viser angaaer, var Fruens Haand-Skriver.. Man er imidlertid ikke uden Föie blevet opmærksom paa den *Arnold Islænder*, som Saxo selv berömmet for hans Old-Kyndighed, kun er det urimeligt at 191söge Hjemmelen hos ham for hvad Saxo giver bedre eller anden Beskeed om, end alle de Islændere vi kiende, og höist besynderligt, at Man aldeles har overseet den *Lukas Engelskmand*, der ikke blot roses for hans historiske Kundskaber, men af hvis Liv Saxo anfører et Træk, som *beviser*, at han virkelig baade havde Forraad af Nordiske Old-Sagn og Gaver til at giöre dem giældende paa rette Sted*Steph. Saxo p. 330. (Dansken III. 316) hvor Man vil finde, at *Lukas*, som var Klerk hos Prinds Christoffer, og kun en *maadelig Latiner*, satte Mod i de betuttede Dannemænd, ved at opregne Fædrenes Helte-Giæringer, saa de virkelig skiöd Livet op i sig, og dandsede næste Morgen (thi det var ved Kvelds-Nadren) Polsk med de Esthiske Sörövere, saa det havde Skik.. Et af To, maatte Man da heller giætte paa *Lukas*, som *Saxos* Hjemmel for det store Episke Old-Sagn om *Frode Fredegod*, end paa *Arnold Islænder*, da det jo er klart, at paa hin Side Braavalle-Slaget er Islænderne slet ikke hjemme, og da end ydermere *Grotte-Sangen* viser, det var en ganske anden Fredegods-Vise, de havde faaet Fingre paa; men alle slige Giætninger, der ikke kan vise *hvoraf* de udspringe, er i Historien aldeles örkeslöse, og jeg vil heller bemærke, at *umiddelbar* har Saxo formodenlig ikke hört et eneste Ord enten af *Arnold* eller af *Lukas*, thi de var sagtens baade döde og begravede förend han begyndte at heie paa Old-Sagn. Da nemlig Saxo selv fortæller os, at ikke blot hans Fader, men ogsaa 192hans *Far-Fader* havde tjent Kong *Valdemar*, maae vi nødvendig tænke os ham blot som en Knös, da *Valdemar* döde, og Man maatte ei være stort bedre Critiker end *Suhm*, for at tænke, det er kun et Slumpe-Træf, at baade *Saxo*, *Svenn Aagesen* og *Knytlinga* slutte med den *Vendiske* Krigs glimrende Udfald under *Knud den Sjette*, saa det maa nødvendig være *efter* den Tid, *Absalon* satte sine Skrivere i Arbeide med Danmarks Historie, og opgav dem denne smukke Hvile-Punkt*Har nu *Suhm* regnet rigtig, da er det ved Aar 1167 *Arnold* og ved 1170 *Lukas* nævnes, og Man kan ikke med mindste Rimelighed tænke *Saxo* ved sit Arbeide för efter 1190, ligesom Man heller slet ikke har havt nogen gyldig Grund til at tænke ham færdig dermed för henimod 1220..